

Ulaşamıyorum

– MESUT ÇİFTÇİ · 18 Mayıs 2026

Bu davada ben;
Hem mağdurum,
Hem sanık,
Hem maktulüm,
Hem tanık.
Hükmüm geriye mi bırakılmış,
Müebbet beklerken kalemim mi kırılmış,
Daha doğmadan ağarmış mı saçlarım?
Gece gündüz ağlar,
Gece gündüz yanarım.

Sakıncalı düşler görürüm rüyamda,
Yasaklanmış hisler taşırım koynumda,
Kimi zaman yerde,
Kimi zaman bulutlar arasında....

Sonra uyanıp bir anda,
Gerçeğin yakıcı ateşi bağrımda,
Neredeyse oluyordular yanı başımda,

Ağır kanamalı bir hasta misali ölüm yatağında,
Geçmişin hayaletleri solumda ve sağımda,
Var olmanın dayanılmaz yükü sırtımda,
Kemiklerim birbirine geçerken ben,
Nasırlı ellerim ve bükülmüş belimle yaşarken
Mahir bir hamal misali taşıyım cefayı dünyada.

Kollarım kırılmış gibi uzanamıyorum,
Dilim tutulmuş sanki anlatamıyorum,
Bir hayalim var;
Biliyorum,
Görüyorum,
Duyuyorum,
Uzansam dokunacak gibiyim
Ama sanki milyonlarca ışık yılı uzakta bazen,
Düşünüyorum,
Düşlüyorum,
Özlüyorum,

Ulaşamıyorum.